

8. Zrzut ósmy dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę zasady *nemo auditur*.
9. Zrzut dziewiąty dotyczący nieuwzględnienia przez Jednolitą Radę znaczenia jej wcześniejszych działań.
10. Zrzut dziesiąty dotyczący naruszenia przez Jednolitą Radę art. 16 i 17 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej.

- ⁽¹⁾ Rozporządzenie delegowane Komisji (UE) 2015/63 z dnia 21 października 2014 r. uzupełniające dyrektywę Parlamentu Europejskiego i Rady 2014/59/UE w odniesieniu do składek *ex ante* wnoszonych na rzecz mechanizmów finansowania restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji, Dz.U. 2015, L 11, s. 44.
- ⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/1036 z dnia 8 czerwca 2016 r. w sprawie ochrony przed przywozem produktów po cenach dumpingowych z krajów niebędących członkami Unii Europejskiej, Dz.U. 2016, L 176, s. 21.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2019 r. – Algebris (UK) i Anchorage Capital Group / Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji

(Sprawa T-2/19)

(2019/C 82/72)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Algebris (UK) (Londyn, Zjednoczone Królestwo) i Anchorage Capital Group LLC (Nowy Jork, Stany Zjednoczone) (przedstawiciele: T. Soames, adwokat, R. East, Solicitor, N. Chesaites i D. Mackersie, Barristers)

Strona pozwana: Jednolita Rada ds. Restrukturyzacji i Uporządkowanej Likwidacji (Jednolita Rada)

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Jednolitej Rady w odniesieniu do stwierdzenia, iż przeprowadzenie ostatecznej wyceny *ex post* nie było wymagane zgodnie z art. 20 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 806/2014 ⁽¹⁾;
- obciążenie Jednolitej Rady kosztami postępowania poniesionymi przez stronę skarżącą.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi cztery zarzuty.

1. Zarzut pierwszy dotyczący twierdzenia, iż decyzja Jednolitej Rady, w myśl której przeprowadzenie ostatecznej wyceny *ex post* nie było wymagane zgodnie z art. 20 ust. 11 rozporządzenia (UE) nr 806/2014, jest oparta na błędnym zastosowaniu prawa i narusza art. 20 ust. 11 lub art. 20 ust. 12 rozporządzenia, który wymaga przeprowadzenia ostatecznej wyceny *ex post*, jeżeli wycena wstępna nie spełnia wszystkich wymogów określonych w art. 20 ust. 1 i w ust. 4–9 rozporządzenia nr 806/2014.
2. Zarzut drugi dotyczący popełnienia przez Jednolitą Radę oczywistych błędów w ocenie w ramach stosowania art. 20 ust. 11 rozporządzenia nr 806/2014 w zaskarżonej decyzji, ponieważ przyjmując zaskarżoną decyzję Jednolita Rada działała w oparciu o błędne założenie, w myśl którego przeprowadzenie w badanej sprawie ostatecznej wyceny *ex post* nie były wymagane.
3. Zarzut trzeci dotyczący powodujących naruszenie art. 20 ust. 11 i 12 rozporządzenia nr 806/2014 błędnego zastosowania prawa lub oczywistego błędu w ocenie w związku z tym, iż zaskarżona decyzja oznacza, iż Jednolita Rada podjęła decyzję o niepodwyższeniu wartości składki płaconej przez Banco Santander w wysokości 1 EUR.

4. Zarzut czwarty dotyczący uchybiania przez Jednolitą Radę ciężącemu na niej zobowiązaniu do uzasadnienia zaskarżonej decyzji z naruszeniem art. 296 TFUE.

⁽¹⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 806/2014 z dnia 15 lipca 2014 r. ustanawiające jednolite zasady i jednolitą procedurę restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji instytucji kredytowych i niektórych firm inwestycyjnych w ramach jednolitego mechanizmu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz jednolitego funduszu restrukturyzacji i uporządkowanej likwidacji oraz zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1093/2010.

Skarga wniesiona w dniu 4 stycznia 2019 r. – Clatronic International/EUIPO (PROFI CARE)

(Sprawa T-5/19)

(2019/C 82/73)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Clatronic International GmbH (Kempen, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat O. Löffel)

Strona pozwana: Urząd Unii Europejskiej ds. Własności Intelektualnej (EUIPO)

Dane dotyczące postępowania przed EUIPO

Sporny znak towarowy: Międzynarodowa rejestracja wskazująca Unię Europejską graficznego oznaczenia PROFİ CARE – zgłoszenie nr 1 372 358

Zaskarżona decyzja: Decyzja Pierwszej Izby Odwoławczej EUIPO z dnia 15 października 2018 r. w sprawie R 504/2018-1

Żądanie

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności zaskarżonej decyzji;
- obciążenie EUIPO kosztami postępowania.

Podniesione zarzuty

- Naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001;
- Naruszenie art. 94 ust. 1 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1001.

Skarga wniesiona w dniu 11 stycznia 2019 r. – Fastweb/Komisja

(Sprawa T-19/19)

(2019/C 82/74)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Fastweb SpA (Mediolan, Włochy) (przedstawiciele: M. Merola, L. Armati, A. Guarino i E. Cerchi, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska